

Настоящото производство е второ по ред по раздел V, чл.58д и сл. от ЗАНН, въз основа на подадена жалба от С. Б. Б. от гр. София срещу наказателно постановление (НП) № 19-4332-006702/16.04.2019 г. на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция“ (О„ПП“) при СДВР, с което му е наложено следното административно наказание: чл.179, ал.2, във вр. с ал.1, т.5, пр.1, 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 200 (двеста лева) лв. за извършено нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят в депозираната жалба излага, че наказателното постановление е неправилно и връчено извън предвидените срокове, твърди за възникнал спор относно това кой от двамата водачи участници в ПТП-то е бил виновен за същото, служителите на КАТ са се явили на мястото на ПТП-то след два часа, автомобилите били преместени и данните в акта са въз основа на данните на участниците, твърди се невярна констатация в атакуваното НП. Моли се за отмяна на НП.

Жалбоподателят редовно призован се явява в част от проведените съдебни заседания. По същество пледира за отмяна на НП като неправилно, с невярно вписана фактическа обстановка, несъответстваща на действителността, което се установявало по следите по „Тойта“-та, които били странично в дясно, а не фронтално.

За органа издал наказателното постановление, в съдебно заседание не се явява представител и не е представено становище по жалбата.

От фактическа страна, относимите към спора обстоятелства, се установяват от събраните писмени и гласни доказателства:

На 28.03.2019 г. около 12:55 часа жалбоподателят управлявала лек автомобил „Тойота Версо“, с ДК № ... в гр. София по ул. „Григор Начевич“ с посока от ул. „Кюстендил“ към ул. „Софийски герой“ и при пресичане на маркировка М - 1, навлиза в лента за насрещно движение и става причина и участник в ПТП с попътно движещ се лек автомобил, завиващ наляво „Фолксваген Голф“, с ДК № ..., управляван от свидетелката М. Г., който преди това се е движел в колона от автомобили, бавно. Свидетелката Г. преди да предприеме маневра завой наляво се огледала и започнала маневрата.

Местопроизшествието е посетено от служителите на О „ПП“-СДВР свидетелите К. С. и П. В.. Свидетелят В. съставил протокол за ПТП № 1729709 от 28.03.2019 година и скица към него. Като са установили, че автомобилите, които са участвали в ПТП-то са били изместени. Не са замервани спирачни следи, останали от автомобилите. По МПС „Фолксваген Голф“ са констатирани увреждания в предна лява част, а по МПС-то, което е управлявал жалбоподателя повреди в предна дясна част на автомобила.

На жалбоподателя е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 28.03.2019 г. от длъжностно лице К. С. - мл.

автоконтрольор при О „ПП” – СДВР. В АУАН е посочена като нарушена разпоредбата на чл.6, т.1 от ЗДвП. Жалбоподателят не е вписал, че има възражения. Не са били депозирани възражения и в последствие.

Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление от началник група към СДВР, О„ПП” при СДВР, оправомощен по силата на Заповед №81213-515/14.05.2018 г. на министъра на вътрешните работи. Приложено е удостоверение рег. № 513р-78256/17.09.2018 г., с която се удостоверява, че ГВБ. е назначена на длъжност началник на 01 група „Административно-наказателна дейност“ на 03 сектор „Административно обслужване“ към О „ПП“ при СДВР.

Установява се от справка на директора на дирекция „Управление и анализ на трафика“ при Столична община, че не разполагат с проект за организация на движението на кръстовището между ул. „Григор Начевич“ и ул. „Софийски герой“.

Налице е висящо гражданско дело №48782/2021 г. по описа на СРС, ГО, 113 състав по искова молба на М. В. Г..

Не се кредитира от съда, приложената по делото компютърна разпечатка, тъй като същата не съдържа данни за органа, от който произлиза, името и длъжността на лицето, което я е издало. Не се кредитират и не са взети предвид и приложените към молбата от 16.02.2023 г. на жалбоподателя фотоснимки, като несъбрани по реда на НПК.

Кредитират се останалите писмени доказателства като относими и при липса на индиции за тяхната недостоверност.

Кредитират се изцяло показанията на тримата разпитани свидетели като непротиворечиви помежду си, както и поради липса на противоречие с кредитираните по делото писмени доказателства.

Жалбата е **допустима**, като подадена в законния срок (видно от разписката за получен препис от наказателното постановление) и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като разгледана по същество същата се явява **основателна**, но не по изложените в жалбата основания, поради следното:

Съдът като съобрази съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП с изискванията на ЗАНН, указващи реквизитите на тези административни актове и процедурата по съставянето им, намира следното:

Както АУАН, така и процесното НП са съставени, респективно издадени от надлежно материално и териториално компетентни длъжностни лица.

В конкретния случай, както АУАН, така и НП, съдържат датата, часът и мястото на нарушението, посоката на движение на управлявания от жалбоподателя автомобил, а извършеното нарушение е описано и е посочена правната му квалификация.

От събраните и кредитирани доказателства се констатира следното:

С обжалваното наказателно постановление е наложено на жалбоподателя административно наказание на основание чл.179, ал.2, във вр. ал.1, т.5, пр.І, ІІ от ЗДвП глоба в размер на 200 (двеста лева) лв. за нарушение по чл.6, т.1 от ЗДвП. Съобразявайки кредитираните доказателства и установената въз основа на тях фактическа обстановка, съдът установи следното:

Както в АУАН, така в издаденото въз основа на него НП се сочат факти, които реализират една от хипотезите на деяние по сочената като нарушена правна норма: чл.6, т.1, предл.3-то от ЗДвП. Това е така, доколкото състава на чл.6, т.1 от ЗДвП, редакцията към датата на нарушението, предвижда, че участниците в движението: „съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с **пътната маркировка**“. В случая жалбоподателят е осъществил визираното в АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление административно нарушение. Съгласно член 11, ал.1 от Наредба № 2 от 17.01.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътна маркировка единичната непрекъсната линия „М1“ се използва за въвеждане на забрана за пътните превозни средства да я застъпват и пресичат съгласно член 63, ал.2, т.1 от ЗДвП.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е извършил нарушението, тъй като не се установи от събраните и кредитирани доказателства, че свидетелката М. Г., като водач на другото МПС е завила внезапно без да се огледа и по този начин е предизвикала ПТП. Като в насока горното, а именно неоснователност на изложеното от жалбоподателя са показанията на свидетелите К. С., П. В. и М. Г., както и отразеното в констативния протокол за ПТП и скицата, приложена към него. От тези кредитирани доказателства се установява, че процесният участък, на който е предприета маневрата от жалбоподателя Б., е бил сигнализиран с пътна маркировка „М1“.

От обективна страна същият като водач на моторно превозно средство (по смисъла на § 6, т. 11 от ДР на ЗДвП) не е съобразил, наличната в пътния участък пътна маркировка М-1, която го задължава, както е в процесния случай да не я нарушава. От субективна страна деянието е извършено умишлено, тъй като жалбоподателят като правоспособен водач е бил длъжен да съобрази поведението си с пътната маркировка. Макар и от справката на СО да не е налична информация за тази пътна маркировка, налице са непротиворечиви гласни доказателства в насока, че към датата на административното нарушение такава е съществувала на процесния пътен участък. Този факт се установява и от изготвената скица, приложена към протокола за ПТП, която не е оспорена от двамата участници в ПТП-то, сред които е и жалбоподателя.

Предвид което така описаното словесно нарушение в АУАН и НП е реализирано и се установи, че е с правна квалификация по чл.6, т.1, пр.3 от

ЗДвП.

Но въпреки установеност на нарушението от събраните и кредитирани доказателства се констатира следното:

На първо място в АУАН и в НП не се сочи конкретната правна квалификация, което е задължителен реквизит по чл.42, т.5 от ЗАНН, относно акта и по чл.57, , ал.1, т.6 от ЗАНН относно НП, а именно хипотезата на **чл.6, т.1, предл.3-ро от ЗДвП**, която е нарушена. Нещо повече словесно в НП се сочи като нарушение (деяние), че жалбоподателят не е съобразил поведението си с **пътните знаци и маркировката**. Липсва описание на това какви **пътните знаци** са били нарушени от жалбоподателя, като се сочат единствено факти по нарушение на пътна маркировка. Като тази неяснота е продължена и при определяне на административното наказание на жалбоподателя на основание чл.179, ал.2, във вр. ал.1, т.5, пр.І, ІІ от ЗДвП, т.е. нарушена е разпоредбата на чл.27, ал.1 от ЗДвП, доколкото се твърди, че санкцията се налага за административно нарушение, касаещо причиняване на ПТП, което не съставлява престъпление, като водачът едновременно неспазва предписанието на пътните знаци и пътната маркировка. Предвид горното е нарушено правото на защита на жалбоподателя да научи в какво именно е обвинен, че е осъществил от фактическа и правна страна и административната санкция не съответства на установените факти. Този порок не може да бъде саниран от съда, тъй като ще замести волята на административнонаказващия орган, което е недопустимо.

Горното обуславя незаконосъобразност на издаденото НП и същото следва да бъде отменено.

От жалбоподателя, с оглед факта на отмяна на наказателното постановление, не се претендират разноси до приключване на делото в първата инстанция, като крайният момент, в който могат да бъдат поискани такива е устните състезания, по аргумент от чл.80, ал.1 от ГПК, към която препраща разпоредбата на чл.144 от АПК, към която пък препраща разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, поради което и съдът не се произнася по същите.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: